

Књига пророка Данила — број седамдесет седам

Откривање пророчке паралеле: лаодикијски адвентизам 1863. године и библијска типологија

Jeff Pippenger
2024-02-10

Побуна лаодикијског адвентизма 1863. године представљена је као предслика проклетства изреченог против поновне изградње Јерихона.

И Исус им се у оно време закле, говорећи: Проклет да је пред Господом човек који устане и сагради овај град, Јерихон; на свом првенцу поставиће му темељ, и на свом најмлађем сину подићи ће му врата. Исус Навин 6:26.

Побуна лаодикијског адвентизма 1863. године била је предсказана тиме што су градитељи одбацили камен угаони.

Исус им рече: Зар никада нисте читали у Писму: Камен који одбацише зидари, тај постаде глава од угла; то би од Господа, и дивно је у нашим очима? Зато вам кажем: узеће се од вас царство Божје, и даће се народу који доноси његове плодове. Матеј 21:42, 43.

Побуна лаодикејског адвентизма 1863. године била је предочена Ароновим златним телетом.

Јер ми рекоше: Начини нам богове који ће ићи пред нама; јер за овога Мојсија, човека који нас изведе из земље египатске, не знамо шта га снађе. А ја им рекох: Ко има злата, нека га скине са себе. И дадоше ми га; тада га бацих у огањ, и изиђе ово теле. И кад Мојсије виде да је народ го; (јер га Арон беше обнажио на срамоту међу непријатељима њиховим). Излазак 32:23–25.

Побуна лаодикејског адвентизма 1863. године била је предочена Јеровамовим двама златним телцима.

Ако овај народ буде ишао горе да приноси жртве у дому Господњем у Јерусалиму, онда ће се срце овога народа поново окренути ка њиховом господару, ка Ровоаму, цару Јудином, па ће мене убити и вратити се Ровоаму, цару Јудином. Зато се цар посаветова, начини два златна телета и рече им: Превише вам је да идете горе у Јерусалим; ево богова твојих, Израилу, који су те извели из земље египатске. И постави једно у Ветиљу, а друго стави у Дану. 1 Царевима 12:27–29.

Побуна лаодикијског адвентизма 1863. године била је предсказана праобразом у пророку из Јуде који је погинуо између магарца и лава.

И догоди се, пошто је јео хлеб и пошто је пио, да му је оседлао магарца, то јест за пророка кога је вратио. И кад је отишао, срео га је лав на путу и убио га; и његов леш беше бачен на пут, а магарац је стајао крај њега, и лав је такође стајао крај леша. 1. Царевима 13:23, 24.

Побуна лаодикејског адвентизма 1863. године била је предочена десетим кушањем древног Израиља, којим је започело њихово лутање по пустињи.

Али, тако жив био ја, сва ће се земља напунити славе Господње. Јер сви ти људи који су видели славу моју и чудеса моја, која учиних у Египту и у пустињи, и искушаваше ме ево већ десет пута, и не послушаше глас мој, заиста неће видети земље за коју се заклех оцима њиховим, нити ће је видети ико од оних који ме разгневише; а слугу свога Халева, зато што беше у њему други дух и што ме је сасвим следио, њега ћу увести у земљу у коју је ишао, и семе његово наследиће је. Бројеви 14:21–23.

Апостол Павле је поучавао:

А све им се то догађаше за пример, и написано је за поуку нама, на које дођоше свршетци векова. 1. Коринћанима 10:11.

Говорећи о том пророчком начелу, сестра Вајт је рекла:

„Сваки од древних пророка говорио је мање за своје време него за наше, тако да је њихово пророковање на снази за нас. ‘А ово се све догоди њима за углед, а написа се за науку нама, на које последак света дође.’ 1. Коринћанима 10:11. ‘Којима се откри да не себи самима, него нама служашу овим што вам се сада јави преко оних који вам проповедаше јеванђеље Духом Светим посланим с неба, у које анђели желе завирити.’ 1. Петрова 1:12....”

„Библија је сабрала и повезала заједно своја блага за овај последњи нараштај. Сви велики догађаји и свечани призори историје Старога завета били су, и јесу, поново се одигравају у цркви у овим последњим данима.“ Selected Messages, књига 3, 338, 339.

Порука позне кише, према Исаији, јесте порука, јер он указује да ће зли одбити да је чују, и ту поруку описује као „заповест по заповест“.

Кога ће научити знању? и кога ће учинити да разуме науку? оне који су одбијени од млека и одвојени од дојки. Јер заповест мора бити на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, и онде мало: Јер ће замуцкујућим уснама и другим језиком говорити овоме народу. Којима рече: Ово је починак којим ћете дати одмор уморноме; и ово је освежење: али не хтедоше да чују. Али им реч Господња би заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, и онде мало; да би отишли, и пали натрашке, и разбили се, и уплели се, и били ухваћени. Исаија 28:9–13.

Од шест линија које смо управо уочили, а постоје, наравно, и друге на које нисмо указали, једна наглашава 1863. годину као крај прогресивног испита који је водио ка лутању по пустињи. Две наглашавају да је некадашњи заветни народ био заобиђен и замењен новим

изабраним народом. Једна означава проклетство за поновно зидање нечега што је било намењено да остане разрушено и напуштено под Божјим проклетством, какво је и било, а друга означава проклетство за повратак тамо куда вам је било забрањено да идете. Две пружају примере фалсификата двеју плоча Десет заповести, које су представљале Авакумове две плоче.

Златна телад Арона и Јеровоама представљају фалсификовану слику љубоморе, која је представљала фалсификовану карту из 1863. године. Када се доведу заједно, два сведока Арона и Јеровоама уче да две таблице Авакумове представљају једну таблицу, на исти онај начин на који две таблице Десет заповести представљају један Божји закон. Заједно они постају један симбол, који је састављен од два када се доведу заједно. Иста пророчка динамика двеју таблица Божјег закона постоји у Авакумове две таблице, и заједно Аронови и Јеровоамови фалсификати обраћају се том пророчком феномену.

Прва генерација адвентизма била је предочена ликом љубоморе у осмој глави Језекиља. Виђење које почиње петог дана шестог месеца шесте године у осмој глави Језекиља наставља се у деветој глави, где је представљено запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде. Говорећи о сликовитом приказу запечаћења у деветој глави, сестра Вајт укључује својство Божјег карактера које показује да Бог у трећем и четвртном нараштају суди онима који су непослушни. Стога она укључује истину која је непосредно повезана с другом заповешћу, заповешћу која забрањује обожавање идола, какви су били Аронова и Јеровоамова златна телад.

„И повика човека обученог у лан, који имаше писарску мастионицу о појасу; и Господ му рече: Прођи посред града, посред Јерусалима, и стави знак на чела људи који уздишу и плачу због свих гадости које се чине усред њега. А другима рече, тако да ја чух: Идите за њим кроз град, и убијајте; нека око ваше не штеди, нити имајте самилости: сасвим побијте старце и младиће, и девојке, и малу децу, и жене; али не приступајте ниједноме човеку на коме је знак; и почните од Мога Светилишта. Тада почеше од старешина који беху пред Домом.“

„Исус ће ускоро напустити престо милости у небеској светињи да навуче хаљине освете и излије свој гнев у судовима на оне који нису одговорили на светлост коју им је Бог дао. ‘Зато што се пресуда за зло дело не извршује брзо, зато је срце синова човечјих потпуно предано да чини зло.’ Уместо да буду омекшани стрпљењем и дугим подношењем које је Господ показивао према њима, они који се не боје Бога и не љубе истину учвршћују своја срца на свом злом путу. Али и Божје дуготрпљење има своје границе, и многи их увелико преступају. Прекорачили су границе благодати, и зато Бог мора да се умеша и одбрани своју част.“

„О Аморејима је Господ рекао: ‘А у четвртном колену вратиће се овамо; јер безакоње Амореја још није навршено.’ Иако је овај народ био упадљив по своме идолопоклонству и покварености, још није био напунио чашу свога безакоња, и Бог не би дао заповест за његово потпуно уништење. Народ је требало да види божанску силу пројављену на нарочит начин, да би остао без изговора. Самилосни Створитељ био је вољан да подноси

њихово безакоње до четвртог колена. А онда, ако се не би видела промена набоље, Његови судови требало је да падну на њих.“

„Са непогрешивом тачношћу Бесконачни и даље води обрачун са свим народима. Док се Његова милост пружа уз позиве на покајање, тај обрачун остаје отворен; али када бројке достигну извесну меру коју је Бог одредио, отпочиње служба Његовог гнева. Обрачун је закључен. Божанско трпљење престаје. Нема више заступања милости у њихову корист.“

„Пророк је, гледајући низ векове, имао ово време пред собом у виђењу. Народи овога доба били су примаоци невиђених милости. Њима су даровани најизабранији благослови неба, али се против њих записују растућа охолост, лакомство, идолопоклонство, презир према Богу и ниска незахвалност. Они убрзано приводе крају свој рачун с Богом.

„Али оно што ме наводи да дрхтим јесте чињеница да су се они који су имали највећу светлост и предности загадили преовлађујућим безакоњем. Под утицајем неправедних око себе, многи, чак и од оних који исповедају истину, охладнели су и бивају ношени снажном струјом зла. Општи презир који се излива на истинску побожност и светост наводи оне који нису тесно повезани с Богом да изгубе страхопоштовање према Његовом закону. Када би следили светлост и слушали истину из срца, овај свети закон би им изгледао још драгоценији управо онда када је тако презрен и одбачен. Што непоштовање према Божјем закону постаје очигледније, то линија разграничења између његових држалаца и света постаје јаснија. Љубав према божанским прописима расте код једне класе управо сразмерно томе како презир према њима расте код друге класе.“

„Криза се брзо приближава. Бројке које нагло расту показују да је време Божјег похода готово дошло. Иако нерадо кажњава, ипак ће казнити, и то ускоро. Они који ходе у светлости видеће знаке надолazeће опасности; али не треба да седе у мирном, безбрижном ишчекивању пропасти, тешећи себе уверењем да ће Бог заклонити свој народ у дан похода. Далеко од тога. Треба да схвате да им је дужност да марљиво раде на спасавању других, гледајући с чврстом вером на Бога ради помоћи. „Много може усрдна и делотворна молитва праведника.“

„Kvasac pobožnosti nije sasvim izgubio svoju silu. U vreme kada su opasnost i potištenost crkve najveće, mala skupina koja stoji u svetlosti uzdiše i jecaće zbog gadosti koje se čine u zemlji. Ali će se njihove molitve naročito uzdizati za crkvu, zato što njeni članovi postupaju po običaju sveta.

Usrdne molitve ove verne nekolicine neće biti uzaludne. Kada Gospod iziđe kao osvetnik, On će takođe doći kao zaštitnik svih onih koji su sačuvali veru u njenoj čistoti i održali sebe neokaljanima od sveta. U to vreme Bog je obećao da će osvetiti svoje izabrane, koji vape k Njemu dan i noć, premda ih dugo podnosi.

„Заповест гласи: ‘Прођи посред града, посред Јерусалима, и стави знак на чела људи који уздишу и плачу због свих гадости што се чине усред њега.’ Ови који су уздисали и плакали износили су речи живота; укоривали су, саветовали и преклињали. Неки који су

били срамотили Бога покајали су се и понизили своја срца пред Њим. Али слава Господња била је отишла од Израиља; иако су многи и даље настављали са облицима религије, недостајале су Његова сила и Његово присуство.” Testimonies, volume 5, 207–210.

Да би се правилно разлучило виђење о запечаћењу, онако како га је изложио Језекиљ, неопходно је разумети четири нараштаја адвентизма. Сестра Вајт започиње одељак који смо изабрали непосредним упућивањем на девето поглавље Језекиљево, а део који смо изабрали такође се завршава непосредним упућивањем на девето поглавље Језекиљево. У том одељку она о Језекиљу каже: „Пророк је, гледајући низ векове, ово време имао изнесено пред својим виђењем.“ Језекиљ је видео околности које се збивају током запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

У претходном чланку смо помоћу три посебна одломка из Духа пророштва утврдили да Исаијини „пијанице Ефремове“, који су у овом одломку означени као „стари људи“, и који у оба одломка представљају вођство Јерусалима (адвентизма), не могу да виде да треба да дође до силног пројављивања Божје силе као у пређашњим годинама. У овом одломку само пројављивање Божје силе, које они одбијају да виде, наступиће као део божанског суда који се извршава над њима, јер је речено да је „народ требало да види божанску силу како се на изразит начин пројављује, да би остао без изговора.“

Лаодикијски адвентизам одбија да види пројаву позног дажда који је почео да ромиња 11. септембра 2001, али ће видети врхунац те кише када се у последњим данима понови вест Поноћног поклича. Та вест је ислам трећег Тешко. Зар вођство старог Израиља, које је управо било разапело свога Месију, није посматрало како се Свети Дух излио на Педесетницу?

Одломак поистовећује цркву, која је према контексту код Језекиља представљена као Јерусалим, а чланови унутар цркве (Јерусалима) супротстављени су „малој дружини“, која је такође поистовећена као они „који ходе у светлости“ и као „верна неколицина“. Библија учи да су „многи“ позвани, али да су „ретки“ изабрани. Предмет овог одломка обухвата и гнев Божји који се излива на Његов народ. Народ је навукао суд на себе, али Бог изричито наглашава да су Његови анђели ти који извршавају дело уништења. Бог никада не лаже, и Он је обећао да Он походи безакоње људи до трећег и четвртог колена. Приписати извршење суда било коме другом осим Богу значи порицати Његов карактер и наговештавати да је Он лажа.

Одломак указује да, када анђели уништења из Језекиља почну да пролазе кроз Јерусалим, тада „започиње служба Његовог гнева“. Божји гнев почиње са Јерусалимом, који је Његова црква, која је лаодикијски адвентизам.

Јер је дошло време да суд започне од дома Божијега; а ако најпре од нас почиње, какав ће бити свршетак оних који се не покорављају јеванђељу Божијему? 1. Петрова 4:17.

Божји гнев извршавају Божји анђели, и када отпочне њихово дело, заповеђено им је да „бијете“, све, и да „око ваше да не жали, нити се смиљује: побијте до истребљења старо и младо, и девојке, и децу, и жене; али ниједном човеку на коме је знак не приступајте; и почните од Мојега светилишта.“ Божји гнев извршавају свети анђели, а оно што овде желимо да утврдимо јесте да се почетак Божје службе гнева извршава у четвртом нараштају.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

И догодиће се у дан жртве Господње да ћу походити кнезове и царске синове, и све који су обучени у туђинско рухо. И у исти дан походићу све који прескачу праг, који куће својих господара пуне насиљем и преваром. И догодиће се у тај дан, говори Господ, да ће се чути вика с рибљих врата, и јаук из другог краја, и велико рушење с брда. Ридајте, становници Мактеша, јер је истребљен сав трговачки народ; одсечени су сви који носе сребро. И догодиће се у то време да ћу Јерусалим претражити са светилкама и походити људе који су се усталили на своме талогу, који у срцу своме говоре: Господ неће чинити добро, нити ће чинити зло. Софонија 1:8–12.